

for kun det ene, at man udmærket kan være klog paa Himmelen og alligevel en Daare paa Jorden.

Pinstrup: Den sidste ærede Taler (Stengaard-Kirkegaard) bekræftede ganske ud fra sin praktiske Erfaring, hvad jeg har fremført. Og der kunde staa den ene efter den anden op af de Medlemmer, der findes i denne Sal, og vidne, at det er rigtigt. Det ærede Medlem skulde ikke fortsætte med at dumme sig i det Spørgsmaal. Han har læst Statistikken, men han har ikke forstaaet den, og det er, fordi han ikke har det praktiske Kendskab til Forholdene ude i Landet. Forholdet er, som jeg har anført, og som nu det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard bekræftede, og jeg er sikker paa, at der er meget mere end 1 000 Landbrugere, der i Virkeligheden har middelstore Gaarde, jævnt store Gaarde, men har under 1 Td. Hartkorn og altsaa benævnes Husmænd. Men det kan det ærede Medlem ikke se af Statistikken, og derfor gaar han i Vandet. Hvis der er en Statistik, der bygger paa Ejendomsskylden, skulde det ærede Medlem undersøge den, og hvis han kunde sammenligne denne med den anden Statistik, der sætter Stregen mellem Husmænd og Gaardmænd ved 1 Td. Hartkorn, vilde han komme til at forstaa, hvordan Sagens rette Sammenhæng er.

Vilhelm Rasmussen: Jeg ønsker først at konstatere det interessante, at det synes at være et parlamentarisk Udtryk, naar et æret Medlem af Tinget siger til et andet, at han staa og dummer sig. Jeg har ikke vidst, at en saadan Talemaade var parlamentarisk. Ja, det er Formanden, der afgør det; jeg bestrider ikke Formandens Ret til at afgøre det saaledes ....

Formanden: Jeg vil heller ikke finde, det er noget smukt Udtryk, og jeg vil ikke ønske, at det skulde blive almindeligt at bruge det.

Vilhelm Rasmussen: Det er jeg ganske enig med den højtærede Formand i, men det var mig paafaldende, da det var et saa højt kultiveret Medlem som det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der brugte Udtrykket om et andet Medlem af Tinget. Derfor fandt jeg mig foranlediget til at konstatere, at Udtrykket nu maatte anses for parlamentarisk. Forklaringen bliver imidlertid ikke bedre derved, at det ærede

Medlem bruger den Slags uhøflige Udtryk. For det er givet, at hans Udtalelser slet ikke kan forklare Fænomenet, som foreligger. De kan forklare Undtagelsen, men ikke den umaadelig klart fremtrædende Regel. Jeg maa gentage Tallene, som jeg nævnte før efter Statistikken fra 1918. Der er 40 000 Gaardmænd, det vil sige ca. 57 pCt. af alle Gaardmænd, som havde en Indtægt af under 4 000 Kr., medens omvendt 1 000 Husmænd kunde præstere en Indtægt af over 4 000 Kr. Det ærede Medlems Betragtninger forklarer heller ikke det Fænomen, at 12 743 Gaardmænd ikke kunde drive det til mere end 2 000 Kr., medens omvendt 12 782 Husmænd kunde have en Indtægt af over 2 000 Kr. Nej, det ærede Medlem kan være rolig for, at selv om hans Forklaring kan forklare enkelte Tilfælde, er disse Tal saa talende, at de nok skal blive hørt hele Landet over og vil vække Forbavselse.

Endvidere siger det ærede Medlem, at der maaske ovre i Jylland er en Del, der har store Kreaturbesætninger, og derfor kan de tjene saa meget. Ja, men det stemmer ikke med de faktiske Oplysninger med Hensyn til det jyske Landbrug sammenlignet med Øernes. I 1916 var Gennemsnittet af Indtægten for Gaardmænd i Jylland 2 700 Kr., medens den derimod for Øernes Vedkommende var 3 700 Kr. Der maa altsaa være noget i Vejen paa et eller andet Punkt ovre i Jylland, naar de der synes at være ganske særlig daarlige Gaardmænd. Derfor tvivler jeg om, at denne Forklaring med det store Kvægbrug holder Stik. Men det maa nu være, som det er, og det ærede Medlem kunde muligvis med sin Forklaring klare enkelte Undtagelsestilfælde, men det skal nok komme til at staa ved Magt, at det er en Gaade, som ingen kan løse, at 12 000 Husmænd er i Stand til at tjene mere end et lige saa stort Antal Gaardmænd i Aaret 1918. Det kan ingen Forklaring af den nævnte Art klare.

Lemvig-Müller: Af de Udtalelser, der er faldet fra det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs), idet han refererede Næstformanden for Landoverskatteraadets Udtalelser, og efter de senere faldne Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, og hvoraf det skulde fremgaa, at Landboerne opførte deres Skatter saaledes, at det var fuldt ud korrekt, og at Arbejderne og Tjenestemændene ogsaa maatte betale Skatten af den hele Indtægt, de